

Sygn. akt VI GC 1219/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Walicka

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Balicka

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **I. D.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego I. D. kwotę 9.217,00 zł (dziewięć tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 186,55 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków

Sygn. VI GC 1219/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego I. D. kwoty 55.150,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 13 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu tytułem zapłaty za prace budowlane wykonane na rzecz (...) Spółki z o.o., w której funkcję prezesa zarządu pełnił pozwany. Powód wskazał, że egzekucja skierowana do majątku spółki okazała się bezskuteczna i nie doprowadziła do zaspokojenia wierzyciela, zaś wezwanie do zapłaty kierowane do pozwanego nie przyniosło rezultatu.

pozew k. 5-9

W odpowiedzi na pozew, ustanowiony w sprawie dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego I. D. - kurator I. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

odpowiedź na pozew k. 88-92

W odpowiedzi na pozew pozwany I. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania i zarzucił, że w spornym okresie dłużna spółka pozostawała w złej sytuacji ekonomicznej, uniemożliwiającej uwzględnienie wniosku o ogłoszenie upadłości. Tym samym zaniechanie pozwanego

w zakresie inicjatywy wszczęcia postępowania upadłościowego nie doprowadziło do powstania szkody w majątku wierzyciela.

odpowieź na pozew k. 114-116v

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem wydanym w dniu 28 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt VI GC 2005/11 Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 31.720,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w wysokości 4.003,00 zł.

Postanowieniem tegoż Sądu z dnia 15 marca 2013 r. powyższy wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

/dowód: wyrok z dnia 28.11.2012 r., sygn. akt VI GC 2005/11 k. 22, postanowienie z dnia 15.03.2013 r. k. 23/

Postępowanie egzekucyjne w oparciu o powyższy tytuł wykonawczy było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku I. K., pod sygn. akt KM 2473/13.

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego ustalono, że (...) Spółka z o.o. nie posiada żadnego majątku podlegającego egzekucji. Egzekucja z rachunków bankowych, wierzytelności, ruchomości i innych praw majątkowych okazała się bezskuteczna, spółka nie była też właścicielem ani użytkownikiem wieczystym nieruchomości na terenie całego kraju.

Postanowieniem wydanym w dniu 29 maja 2015 r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji i ustalił, że koszty postępowania egzekucyjnego wyniosły 800,50 zł, w tym koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 600,00 zł.

/dowód: wniosek egzekucyjny z dnia 13.05.2013 r. k. 24-25, pismo komornika z dnia 15.04.2015 r. k. 26, postanowienie komornika z dnia 29.05.2015r. k. 27/

W dacie powstania i istnienia zobowiązania wynikającego z ww. wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni I. D. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Spółki z o.o.

/okoliczności bezsporne, potwierdzone: zeznania pozwanego k. 181/

Począwszy od 2011 r. działalność gospodarcza spółki (...) Spółki z o.o. była działalnością nierentowną generującą stratę. W 2011 r. działalność spółki zamknęła się stratą w kwocie -182.140,29 zł, w 2012 r. stratą w kwocie -166.228,22 zł, w 2013 r. stratą w kwocie -31.773,09 zł.

Spółka od 2012 roku nie była w stanie pokryć wszystkich ponoszonych kosztów z uzyskanych przychodów, a w latach 2012-2014 miała nadwyżkę zobowiązań nad majątkiem.

W 2014 r. spółka zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej.

Wiedząc o tym, że zobowiązania (...) Spółki z o.o. przekraczają jej majątek zarząd spółki powziął najpóźniej w dacie sporządzenia sprawozdania finansowego tj. dniu 17 czerwca 2013 r. Zarząd spółki w przeciągu 2 tygodni winien wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

W postępowaniu upadłościowym wszczętym w przeciągu 2 tygodni po sporządzeniu sprawozdania finansowego za 2012 roku nie zostałyby zaspokojona wierzytelność powoda objęta wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Gdyni z dnia 28 listopada 2012 roku w sprawie VI GC 2005/11 nie zostałyby zaspokojona.

/dowód: sprawozdania finansowe k. 119-155, opinia biegłego sądowego R. G. (1) k. 191-192v wraz z pisemną opinią uzupełniającą k. 226-227 i ustną opinią uzupełniającą k. 230-231/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Ponadto Sąd uwzględnił ww. zgromadzone w sprawie dokumenty, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Jako wiarygodne Sąd ocenił te zeznania pozwanego I. D., które znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego, w których wskazywał, że sytuacja finansowa spółki w 2010 roku była zła, że spółka nie mogła spłacać zobowiązań, bowiem z opinii biegłego R. G. (2) wynika, że majątek spółki w 2010 roku przekraczał jej zobowiązania, spółka w tym czasie była w stanie spłacać wszystkie swoje zobowiązania.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miał dowód z opinii biegłego sądowego R. G. (1). Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą wiadomości specjalne z zakresu księgowości, a zatem uprawnioną do przeprowadzania badań i sporządzania opinii danego rodzaju. W ocenie Sądu, ustalenie terminu, w którym wystąpiły przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz ustalenie, czy spółka miała możliwość zaspokojenia powoda, gdyby złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie wymaga wiadomości specjalnych z zakresu księgowości.

Biegły wskazał, że od 2012 r. (...) Spółka z o.o. nie była w stanie pokryć wszystkich ponoszonych kosztów działalności z uzyskiwanych przychodów. Stwierdził również, że należności w okresie od 2010 r. do 2014 r. wykazują wzrost o 5,52%, przy jednoczesnym wzroście zobowiązań o 5,16%, przy czym wyjaśnił, że przy jednoczesnym drastycznym spadku przychodów ze sprzedaży spółka utraciła płynność finansową i nie była w stanie spłacić wszystkich swoich zobowiązań. Nadto podkreślił, że w latach 2012-2014 spółka miała nadwyżkę zobowiązań nad majątkiem. Począwszy od 2012 r. zobowiązania przewyższały majątek spółki odpowiednio o -83.827,04 zł w 2012 r. oraz -115.600,13 zł w 2013 r. i następnym.

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły szczegółowo odniósł się do pytań stron i wyjaśnił, że sporządzając opinię opierał się na znajdujących się w aktach sprawozdaniach finansowych i wyjaśnił, że kompletne sprawozdanie finansowe obejmuje: bilans, rachunek zysków i strat, dodatkową informację i objaśnienia do sprawozdania z działalności, które są sporządzane na koniec każdego okresu sprawozdawczego, w oparciu o zamknięte księgi rachunkowe, w których zostały ujęte wszystkie zatwierdzone dokumenty księgowe dotyczące danej działalności i danego okresu. Wskazał także, że należności dłużnej spółki w 2012 r. wynosiły 471.740,09 zł i wzrosły w 2013 r. do kwoty 508.749,71 zł. W 2014 r. nie uległy zmianie i wynosiły 508.794,71 zł. Natomiast przychody ze sprzedaży w 2013 r. w stosunku do roku 2012 uległy dalszemu zmniejszeniu z kwoty 191.300,00 zł do kwoty 21.739,02 zł, a w 2014 r. całkowicie zaniechano sprzedaży. Nadto wskazał, że majątek dłużnej spółki w 2010 r. przekraczał jej zobowiązania. Biegły podkreślił, że stwierdzenie, iż zarząd dłużnej spółki powinien wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie upadłości w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia sprawozdania finansowego za 2012 r. wynika wprost z przepisu art. 21 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze. Biegły w całości podtrzymał ustalenia opinii pisemnej wydanej w dniu 7 sierpnia 2017 roku

W ustnych wyjaśnieniach do opinii pisemnej biegły ponownie wskazał, że w sprawozdaniu na dzień 31 grudnia 2012 r. spółka po spieniężeniu całego majątku nie byłaby w stanie uregulować wszystkich swoich zobowiązań i podkreślił, iż powyższe stanowi przesłankę do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od powzięcia

teżże informacji, którą zarząd (...) Spółki z o.o. powziął w momencie podpisania sprawozdania finansowego, czyli 17 czerwca 2013 r.

W ocenie Sądu, sporządzona w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego w zakresie księgowości R. G. (1) opinia pisemna wraz z pisemną i ustną opinią uzupełniającą została wykonana w sposób rzetelny i obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i wymogami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Tym samym Sąd w całości oparł się na wnioskach w nich zawartych przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd oddalił wniosek dowody strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu księgowości, bowiem opinia sporządzona przez biegłego R. G. (2) była jasna, czytelna i kompletna. Brak było podstaw do zdezawuowania jej mocy dowodowej.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepisy kodeksu spółek handlowych poprzez nadanie spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobowości prawnej, czynią ją samodzielnym podmiotem praw i obowiązków. Zasadniczo spółka taka sama ponosi pełną odpowiedzialność za zaciągnięte zobowiązania, a gwarancją jej wypłacalności powinien być co najmniej kapitał zakładowy, jako element majątku spółki. Zasadę tę przełamuje jednak przepis art. 299 k.s.h., który wprowadza osobistą i solidarną odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania kierowanej przez nich spółki z o.o.

Zgodnie bowiem z treścią art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. § 2 tego przepisu (w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu i mającym zastosowanie w dacie wyrokowania) stanowił natomiast, że członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Aktualnie przepisy § 2 art. 299 k.s.h. stanowią: Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

Wskazać należy, iż odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 299 k.s.h. ponosi osoba będąca członkiem zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się nieskuteczna, przy czym odpowiedzialność ta, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, ma charakter deliktowy (por. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów, III CZP 72/08, OSNC z 2009 r., nr 2, poz. 20, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8.12.2008r. w sprawie III CZP 112/08, LEX nr 490503) i dotyczy zawinionego przez członka zarządu obniżenia potencjału spółki, co uniemożliwia zaspokojenie roszczenia wierzyciela. Jak wskazuje się przy tym w doktrynie przepis art. 299 k.s.h., jako służący ochronie wierzycieli, konstruuje jedynie posiłkową odpowiedzialność członków zarządu. W ich więc interesie będzie leżało, aby wierzyciel mógł się zaspokoić z majątku spółki. Jeżeli nie będzie miał natomiast takiej możliwości, nie musi on kierować swoich roszczeń kilkakrotnie do różnych części majątku spółki. W razie bowiem bezskuteczności egzekucji z majątku spółki z o.o., ma on możliwość dochodzenia zaspokojenia wprost z majątku członka jej zarządu. Odpowiedzialność z art. 299 k.s.h., mimo że nie ma charakteru bezpośredniego, a tylko pośredni, nie może być jednak niewykonalna dla wierzyciela i może stanowić rzeczywistą dolegliwość dla członków zarządu, którym wszakże przepis § 2 art. 299 k.s.h. daje realną możliwość uwolnienia się od tej odpowiedzialności (por. szerzej: A. K., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Komentarz, L., 2005).

Cytowany przepis prawa w procesach przeciwko członkowi zarządu spółki z o.o. nakłada na powoda obowiązek udowodnienia dwóch przesłanek, a mianowicie bezskuteczności egzekucji wierzytelności przysługującej przeciwko spółce z o.o. oraz sprawowania przez pozwanego funkcji członka jej zarządu w okresie powstania zobowiązania spółki.

W niniejszej sprawie nie było sporu co do faktu, że w czasie powstania zobowiązania (...) Spółki z o.o. wobec powoda I. D. pełnił funkcję członka jej zarządu i piastował tę funkcję, także w czasie, gdy wierzytelność powoda stała się wymagalna.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał, iż członek zarządu odpowiada za zobowiązania Spółki zarówno powstałe w czasie, gdy pełnił funkcję członka zarządu, jak i te które już istniały w czasie gdy rozpoczął pełnienie tej funkcji, przy czym nie jest istotne czy zobowiązanie to stało się w tym czasie wymagalne. Objęcie odpowiedzialnością danego członka zarządu wszystkich zobowiązań spółki, których podstawa istniała w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych, jest uzasadnione tym, że ogłoszenie upadłości, o które członek zarządu lub likwidator powinien wystąpić w celu przeciwdziałania bezskuteczności egzekucji, spowodowałoby wymagalność także zobowiązań niemających dotychczas takiej cechy. W tym zakresie Sąd w całości podzielił i przyjął za własny pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10.02.2010r. oraz Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.02.2010r. (V CSK 248/09).

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę stanął także na stanowisku, że powództwo z art. 299 k.s.h. należy traktować jako ostateczne zabezpieczenie roszczeń wierzycieli przeciwko spółce. Jeśli więc po stwierdzeniu bezskutecznej egzekucji okaże się, że wierzyciel może jednak uzyskać zaspokojenie od spółki, to brak jest podstaw do przyjęcia, że zachowuje on prawo do żądania zaspokojenia z majątku członków zarządu spółki. Zawsze decydujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h. ma bowiem stan majątkowy dłużnej spółki istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że egzekucja przeciwko (...) Spółce z o.o. okazała się bezskuteczna.

Sąd zważył, iż w toku postępowania egzekucyjnego toczącego się pod sygnaturą akt Km 2473/13, w dniu 29 maja 2015 r., Komornik sądowy stwierdził, iż (...) Spółka z o.o. nie posiadała majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela. Pozwany nie twierdził także, że obecnie istnieje jakakolwiek realna szansa, iż spółka spłaci zaległość wobec powoda i okoliczności takiej w żaden sposób nie udowodnił.

W konsekwencji Sąd stanął na stanowisku, iż zaspokojenie roszczeń powoda z majątku (...) Spółki z o.o. należało uznać za nierealne, a przynajmniej – za nieudowodnione.

Sąd podzielił przy tym stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.02.2003r. (IV CKN 1779/00, LexPolonica nr 362954, OSNC 2004, nr 5, poz. 76), że wymaganie bezskuteczności egzekucji do całego majątku spółki nie może być rozumiane schematycznie; nie ma bowiem potrzeby kierowania egzekucji do tych składników majątku spółki, z których uzyskanie zaspokojenia jest w istniejących okolicznościach nierealne (zob. także: glosa aprobująca ten pogląd autorstwa A. K., Pr.Spółek 2004, nr 4, s. 55).

Należało zatem przyjąć, że składając do akt postanowienie Komornika sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku z dnia 29 maja 2015 r. powód bez żadnych wątpliwości, zdołał wykazać bezskuteczność egzekucji prowadzonej przeciwko (...) Spółce z o.o.

Sąd zważył, iż w świetle regulacji przepisu art. 299 § 1 k.s.h. domniemany jest także związek przyczynowy między szkodą wierzyciela, a nie złożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości lub o wszczęcie postępowania układowego oraz jego wina w nie złożeniu takich wniosków. Taki rozkład ciężaru dowodu uzasadniony jest faktem, że wierzyciele na ogół nie znają stanu interesów spółki, wiedzy w tym zakresie można natomiast z całą pewnością wymagać od członków jej zarządu. Mimo wspomnianej specyfiki tej odpowiedzialności odszkodowawczej należy przyjąć, że odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. jest sankcją za kierowanie

przez zarząd sprawami spółki w sposób niekorzystny dla wierzycieli, który doprowadził do bezskuteczności egzekucji ich zobowiązań.

Pozwany mógł zatem uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania (...) Spółki z o.o. dowodząc, w myśl hipotezy art. 299 § 2 k.p.c., że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego (w tym czasie nie było jeszcze możliwe otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego albo postępowania o zatwierdzeniu układu), albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Pozwany podnosił istnienie przesłanki egzoneracyjnej zawartej w art. 299 § 2 k.s.h. tj. że mimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego co do ww. spółki wierzyciel nie poniósł szkody.

Po dokonaniu wszechstronnej analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd zważył, że zarzuty pozwanego okazały się zasadne.

W oparciu o sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego do spraw księgowości R. G. (1) Sąd ustalił bowiem, że w okresie od 2010 r. do 2014 r. należności spółki wykazują co prawda niewielki wzrost z kwoty 482.177,33 zł w 2010 r. do kwoty 508.794,71 zł w 2014 r., przy jednoczesnym niewielkim wzroście zobowiązań z kwoty 603.682,23 zł w 2010 r. do kwoty 634.858,03 zł z 2014 r. Niewielki wzrost należności i zobowiązań przy jednoczesnym drastycznym spadku przychodów ze sprzedaży nakazuje jednak przyjąć, że (...) Sp. z o.o. utraciła płynność finansową i nie była w stanie spłacić wszystkich swoich zobowiązań. Na podstawie przygotowanego przez biegłego zestawienia Sąd ustalił, że w latach 2010-2011 (...) Spółka z o.o. miała nadwyżkę majątku nad zobowiązaniami. Począwszy jednak od 2012 r., pomimo podwyższenia przez wspólników w 2011 r. kapitału podstawowego o 176.500,00 zł, zobowiązania przewyższały majątek spółki odpowiednio o 83.827,04 zł w 2012 r. oraz 115.600,13 zł w 2013 r. i następnym.

Analiza przedstawionych przez pozwanego sprawozdań finansowych wykazała, że od 2012 r. (...) Sp. z o.o. nie była w stanie pokryć wszystkich ponoszonych kosztów prowadzonej działalności z uzyskiwanych przychodów, gdyż w latach 2012-2014 miała nadwyżkę zobowiązań nad majątkiem. Od 2012 r. koszty prowadzonej działalności gospodarczej były zaś wyższe od przychodów ze sprzedaży, a kapitały dłużnej spółki były niewystarczające na pokrycie straty w pełnej wysokości.

W tych okolicznościach Sąd zważył, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe, upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. W świetle art. 11 i nast. przywołanej powyżej ustawy okoliczność niewypłacalności należy natomiast rozumieć jako obiektywnie ujmowaną niemożność wywiązania się dłużnika ze swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, tzn. że na podstawie aktualnej sytuacji ekonomicznej dłużnika wiadomo, że nie ma on i nie będzie miał w dającej się przewidzieć przyszłości środków na regulowanie wszystkich swoich zobowiązań. W takiej sytuacji dłużnik jest zobowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o jej ogłoszenie. Informacje o sytuacji finansowo-ekonomicznej jednostki z uwagi na ich charakter są zwykle dostępne z pewnym opóźnieniem, z reguły po zamknięciu miesiąca i sporządzeniu zestawień obrotów i sald.

W niniejszej sprawie Sąd, w oparciu o zaoferowany przez strony, reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników materiał dowodowy ustalił, że na znajdującym się w aktach sprawy dokumencie stanowiącym sprawozdanie finansowe sporządzone na dzień 31 grudnia 2012 r. odnotowano datę sporządzenia tj. 17 czerwca 2013 r. W ocenie Sądu, w tym dniu sytuacja finansowa spółki z całą pewnością była już znana pozwanemu. W konsekwencji Sąd zważył, że pozwany powinien złożyć do Sądu wniosek o ogłoszenie upadłości (...) Spółki z o.o. najpóźniej w dniu 1 lipca 2013 r.

Podkreślić w tym miejscu należy przy tym, że Sąd nie dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na ustalenie innej daty niż powyższa, zaś obowiązek przedstawiania dowodów w świetle regulacji art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. spoczywa na stronach postępowania.

Posiłkując się sporządzoną w niniejszej sprawie opinią biegłego sądowego R. G. (1) Sąd ustalił, że w skład masy upadłości, uwzględniając wielkości ze sporządzonego sprawozdania finansowego na dzień 31 grudnia 2012 r., wchodziłyby w zasadzie tylko środki pieniężne w kwocie 29.753,44 zł oraz majątek trwały w wysokości 67.914,38 zł. Należności z roku na rok wykazywały tendencje wzrostowe, co przy malejących przychodach ze sprzedaży prowadzi do wniosku, że dłużna spółka nie była w stanie ich odzyskać. Zobowiązania wobec budżetu państwa wyniosły 89.244,84 zł, a z tytułu wynagrodzeń pracowników 23.000,00 zł.

Jak wynika z powyższego, same zobowiązania podlegające zaspokojeniu z masy upadłości w pierwszej kolejności, z pominięciem kosztów postępowania upadłościowego, wyniosły łącznie 112.244,84 zł. Gdyby zatem doszło do ogłoszenia upadłości (...) Spółki z o.o., dłużna spółka dysponowałaby majątkiem w kwocie 97.667,82 zł, zaś zobowiązania podlegające zaspokojeniu z masy upadłości w pierwszej kolejności, bez kosztów postępowania upadłościowego, wyniosłyby łącznie 112.244,84 zł. W konsekwencji wierzytelność powoda stwierdzona wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Gdyni w dniu 28 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt VI GC 2005/11 nie zostałaby zaspokojona.

Tym samym, w ocenie Sądu, pozwany zdołał ekskulpować się od odpowiedzialności za zobowiązania (...) Spółki z o.o., bowiem zdołał wykazać, że zaniechanie przez pozwanego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Spółki z o.o. nie spowodowało szkody po stronie wierzyciela, gdyż nawet gdyby wniosek został skutecznie złożony wierzytelność powoda nie zostałaby zaspokojona.

Podsumowując - Sąd stwierdził, iż powód wykazał obydwie przesłanki uzasadniające jego roszczenie. Wykazał bowiem zarówno bezskuteczność egzekucji wobec (...) Spółki z o.o., jak również zdołał w przekonujący sposób udowodnić, iż w okresie powstania swojej wierzytelności wobec dłużnej spółki i jej wymagalności I. D. pełnił funkcję członka jej zarządu. Poza sporem stron pozostawała także okoliczność, że wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego w ogóle nie został zgłoszony.

Pozwany jednak zdołał ekskulpować się od odpowiedzialności za zobowiązania dłużnej spółki, gdyż zdołał wykazać, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie doprowadziło do powstania szkody po stronie wierzyciela. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, bowiem, iż nawet gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości (...) Spółki z o.o. został przez pozwanego skutecznie zgłoszony, majątek spółki nie był wystarczający do zaspokojenia wierzytelności powoda.

W konsekwencji w punkcie I wyroku Sąd oddalił powództwo w całości, przyjmując za podstawę prawną treść art. 299 § 2 k.s.h.

W punkcie drugim wyroku Sąd, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądził od powoda, jako przegrywającego spór, zwrot kosztów procesu na rzecz pozwanego, które obejmują zwrot wydatków poniesionych w związku ze sporządzeniem opinii biegłego sądowego w kwocie 2.000,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 7.200,00 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 z późn. zm.) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz.U.2016 poz. 623 nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 186,55 zł z tytułu nieuiszczonych wydatków - kosztów sporządzenia opinii biegłego, wypłaconych tymczasowo ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni.